

Leilighed, saa maa den føre dem til, at de saavel som mange Andre paa den Side rælle Haand til, at Grundlovens Bestemmelse om, at Folkekirken Forsatning ordnes ved Lov, virkelig bringes til Udførelse. Jeg tør i det Mindste for mit eget Vedkommende og tør det vistnok ogsaa for mange Andre sige, at den Bestræbelse vil møde den største Imødekommethed, saaledes at denne Forsatning bygges paa en saa folkelig Grundvold, som det er muligt til Beskyttelse for dens Fremtid. Naar Kirken kan varetage sine egne Interesser gjennem sine egne Menighedsrepræsentanter, hvordan man ibrigt vil forme Begyndelsen, saa ville vi komme ud over alle disse uhyggelige Forhandlinger.

Saastrup: Jeg skal ikke forlænge denne Forespørgsel, men det forekommer mig dog, at jeg maatte gjøre et Par Bemærkninger paa Grund af, at jeg kjender næsten hver eneste Person af de Familier, som have udtalt Dystet om at faae Pastor Brücker til Præst, idet jeg har boet i en Række af Aar i Egnen og netop i Aagaard. Den ærede Forespørger udtalte i Begyndelsen af sit første Foredrag, at Klagen var kommen fra Folk af en anden kirkelig Retning. Med Hensyn til dette Udtryk vil jeg fremhæve, at det endelig ikke maa misforstaaes, misforstaaes derhen, at det skulde være Folk, som i nogenomhelst Henseende afveg fra den danske Folkekirke og dens Grundsatninger; thi det er ikke deres Mening. Det har netop været deres Opgave at blive i Folkekirken, og det er et stort Spørgsmaal, om de nogeninde vare gaaede til det, som de ere gaaede til nu, dersom de ikke havde haft et grundet Haab om, at de kunde blive som Valgmenighed i Folkekirken. De Folk der i Kolding-egnen omtalte den ærede Forespørger saa smukt. Ja, det Vidnesbyrd skal gives dem, det er Folk, der vide, hvad de ville. De vare komne til Klarhed med Hensyn til deres religiøse Standpunkt, før de faae Pastor Brücker, og den ærede Minister behøver ikke at frygte, at Pastor Brücker faar Lov at trække om med dem efter sit Onske, dersom han vil ind paa noget Forkert. Jeg tør sige om disse Folk, at mange af dem slet ikke ere enige med Pastor Brücker i Alt; men de anse de Ting, hvori de ikke ere enige med ham, for Smaating, og det Samme har været Tilfældet med Biskoppen. Den ærede Forespørger gjorde ganske rigtig opmærksom paa, at det er 4 Aar siden, at Brücker fremkom med Noget, der netop er paaanket og omtalt i de Klager, som ere fremkomne til Biskoppen over ham; men Biskoppen maa have været enig med Beboerne i at anse

disse Ting, som den Gang fremkom mod Pastor Brücker, for ubetydelige Ting, for Ting, der ikke vare saa meget værd at tage Hensyn til. Thi Biskoppen maa ved sin Samtale med Brücker — jeg veed, at Brücker har været hos ham i den Anledning og talt med ham om disse forskellige Ting — have vist, at han ikke fandt Anledning til at foretage noget Stridt, da Brücker den Gang var Præst i Folkekirken, det vil sige Rappellan i Starup—Nebel Sogne. Havde Biskoppen den Gang fundet samme Betænkelighed, som nu er kommen frem efter den ærede Ministers Udtalelse, burde han dog allerede den Gang have gjort Pastor Brücker opmærksom derpaa, og ikke ladet ham vedblive at fungere som Præst. Det forekommer mig, at den Bebreidelse, som den ærede Minister fremkom med i Dag, hellere maatte blive lagt over paa Biskopperne. Naar dette ikke skete fra Biskoppernes og de kirkelige Autoriteters Side den Gang, og Menigheden altsaa fortsatte og søgte at opfylde alle de Fordringer, som Valgmenighedsloven stiller til dem, saa maa de med Hensyn til Brücker være i god Tro, da de veed, der har været klaget, at der har været polemiseret, han har været hos Biskoppen, og der altsaa har været Leilighed til at komme med alt det, som den ærede Forespørger kaldte for Tilrettevisning eller Udvarsel eller Slikt. Men det er der jo som bekjendt ikke fremkommet Noget af før nu, Kirken staar der, og de have ønsket at have ham til Præst. Jeg tror derfor, at den høitærede Minister og de, der have været med til at give den høitærede Minister dette Raad — det fremgik jo tydelig af den ærede Ministers Udtalelser, at han ikke har været alene om disse Overveielser — have gjort denne Sag, som de have villet gavne, mere Skade — man maa jo antage, at Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Danmark kun har villet gavne denne Sag. De Folk, man her har forbudt at faae Pastor Brücker til Præst og at fortsætte det Menighedsliv, de have begyndt, have gjort det, ikke fordi de have villet danne noget Særegent i den danske Folkekirke, men fordi de vilde have et bedre Menighedsliv, et mere udviklet og inderligt Menighedsliv, end de tidligere have haft. Det var deres Opgave. Det var ikke deres Opgave at faae noget Nyt frem og heller ikke Brückers Mening; jeg er overbevist om, at de have betragtet disse Ting, som nu skulde kaldes for store Afvigelser, netop som Ubetydeligheder. Jeg tror ikke, de have haft Betydning for dem, de vare enige med Brücker og Brücker med dem om alt Væsentligt og Stort, det dreiede sig om i Enighed at staa paa den danske